

NORGES HØYESTERETT

Den 19. februar 2020 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Bergsjø, Thyness og Steinsvik i

HR-2020-406-U, (sak nr. 20-018682STR-HRET), straffesak, anke over beslutning:

A (advokat Arne Gunnar Aas)

mot

Påtalemyndigheten (statsadvokat Tomasz Edsberg)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) A, født 00.00.1969, har anket Borgarting lagmannsretts beslutning 29. november 2019 i sak nr. 19-115683AST-BORG/04 hvor anke over Oslo tingretts dom 13. juni 2019 i sak nr. 19-036012MED-OTIR/05 ble nektet fremmet.
- (2) *Høyesteretts ankeutvalg* kan bare prøve lagmannsrettens saksbehandling, jf. straffeprosessloven § 321 femte ledd. Dette omfatter en vurdering av om lagmannsrettens skjønn er forsvarlig – herunder om det ut fra retts- og bevissspørsmålene var forsvarlig å nekte anken fremmet etter en skriftlig og forenklet behandling, jf. Rt-2012-1342 med henvisning til tidligere praksis. Videre må det fremgå at de feil som er påberopt ved tingrettens avgjørelse, er oppfattet, og hvorfor det er klart at anken ikke vil føre frem, jf. Rt-2012-1209 avsnitt 7.
- (3) Utvalget bemerker at anken gjelder spørsmålet om A har overtrådt vegtrafikkloven § 12 første ledd. Bestemmelsen slår fast at enhver som er «innblandet i trafikkuhell», straks skal «stanse og hjelpe personer og dyr som er kommet til skade».
- (4) Tingretten har funnet bevist at A «onsdag 18. april 2018 kl. 08.10 i Holmboes gate i Oslo kjørte på B som falt over panseret på bilen før han falt av bilen og ned på bakken». Hendelsen faller utvilsomt inn under vilkåret om «trafikkuhell» i vegtrafikkloven § 12 første ledd.
- (5) Når det så gjelder plikten til å «stanse og hjelpe personer og dyr som er kommet til skade», har lagmannsretten i beslutningen lagt til grunn at «fornærmede dro til legevakten etter sammenstøtet, og han fikk psykiske plager i form av posttraumatisk stresslidelse omtrent en uke etter hendelsen.» Ved at det i begrunnelsen kun vises til fornærmedes psykiske plager en uke etter hendelsen, kan formuleringen isolert sett reise tvil om lagmannsretten har lagt til grunn en korrekt forståelse av vilkåret om skade i § 12 første ledd. Av tingrettens domspremisser fremgår imidlertid at tingretten fant det bevist at fornærmede, da han ble påkjørt av tiltalte, «ble sjokkert og fikk psykiske skader som følge av hendelsen». I lys av

dette kan ankeutvalget ikke se at det hefter slik tvil om tingrettens lovanvendelse at det ikke var forsvarlig å nekte anken fremmet.

- (6) Ankeutvalget finner det på denne bakgrunn enstemmig klart at anken ikke kan føre frem. Anken forkastes i medhold av straffeprosessloven § 387 a første ledd.

S L U T N I N G

Anken forkastes.

Erik Thyness
(sign.)

Per Erik Bergsjø
(sign.)

Kine Steinsvik
(sign.)